

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hof van Beroep te Antwerpen (Βέλγιο) με απόφαση της 7ης Μαΐου 2003 στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας μεταξύ Υπουργείου Οικονομικών και 1. Papismedon M., 2. Geldof E.P.G., 3. Ben-Or A., 4. Peer R., 5. Peer M., 6. Tavdidischvili B., 7. Janssens J.J.M., 8. Transocean System Transport B.V.B.A., 9. Hoste J.P.G.L., 10. United Logistic Partners B.V.B.A., 11. Decock F.J.H., 12. Joris J.M.-L και 13. Vanbelleghem G.L.J.

(Υπόθεση C-195/03)

(2003/C 158/23)

Με απόφαση της 7ης Μαΐου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Μαΐου 2003, το Hof van Beroep te Antwerpen, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας μεταξύ Υπουργείου Οικονομικών και 1. Papismedon M., 2. Geldof E.P.G., 3. Ben-Or A., 4. Peer R., 5. Peer M., 6. Tavdidischvili B., 7. Janssens J.J.M., 8. Transocean System Transport B.V.B.A., 9. Hoste J.P.G.L., 10. United Logistic Partners B.V.B.A., 11. Decock F.J.H., 12. Joris J.M.-L και 13. Vanbelleghem G.L.J., που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Πρέπει τα εμπορεύματα για τα οποία υποβλήθηκε συνοπτική διασάφηση με αναφορά ανακριβούς ονομασίας/εμπορικής ονομασίας (εν προκειμένω, είδη κουζίνας αντί τσιγάρων) ή τα εμπορεύματα που δηλώθηκαν με ανακριβή ονομασία/εμπορική ονομασία για να υπαχθούν σε ένα τελωνειακό καθεστώς (όπως το καθεστώς της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσσεως) να θεωρηθούν, παρά την είτε εκ προθέσεως είτε χωρίς πρόθεση αναφορά ανακριβούς ονομασίας/εμπορικής ονομασίας, ως νομοτύπως εισηγμένα στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας και κατά συνέπεια ως ευρισκόμενα υπό τελωνειακή επιτήρηση (προσωρινή αποθήκευση ή τελωνειακό καθεστώς);
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει, επί υπεξαίρεσεως από την τελωνειακή επιτήρηση εμπορευμάτων τα οποία, είτε εκ προθέσεως είτε χωρίς πρόθεση, δηλώθηκαν με ανακριβή ονομασία/εμπορική ονομασία, να θεωρηθεί ότι γεννήθηκε τελωνειακή οφειλή βάσει του άρθρου 203 του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα και πρέπει το πρόσωπο, το οποίο οφείλει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την προσωρινή αποθήκευση των εμπορευμάτων ή από τη χρησιμοποίηση του τελωνειακού καθεστώτος υπό το οποίο τέθηκαν τα εμπορεύματα (και μάλιστα με ανακριβή ονομασία), να θεωρηθεί και ως οφειλέτης της τελωνειακής οφειλής;
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει, αν διαπιστωθεί από τις τελωνειακές αρχές ότι τα ευρισκόμενα υπό τελωνειακή επιτήρηση εμπορεύματα δηλώθηκαν, είτε εκ προθέσεως είτε χωρίς πρόθεση, με ανακριβή ονομασία/εμπορική ονομασία, ενώ τα εμπορεύματα δεν είχαν (ακόμη) υπεξαιρεθεί από την τελωνειακή επιτήρηση και οι τελωνειακές αρχές εξακολουθούσαν να έχουν πρόσβαση στα εμπορεύματα, να θεωρηθεί ότι γεννήθηκε τελωνειακή οφειλή βάσει του άρθρου 204 του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα για τα εμπορεύματα τα οποία δηλώθηκαν με ανακριβή ονομασία/εμπορική ονομασία ή πρέπει να θεωρηθεί ότι για τα εμπορεύματα αυτά δεν έχει ακόμη γεννηθεί τελωνειακή οφειλή;

4. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει, για εμπορεύματα τα οποία, είτε εκ προθέσεως είτε χωρίς πρόθεση, δηλώθηκαν με ανακριβή ονομασία/εμπορική ονομασία, να θεωρηθεί ότι τα εμπορεύματα αυτά εισήχθησαν παράτυπα στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας (με άλλα λόγια ότι εισήχθησαν κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 38 έως 41 και των διατάξεων του άρθρου 177, δεύτερη περίπτωση, του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα) οπότε γεννήθηκε τελωνειακή οφειλή για τα εμπορεύματα αυτά βάσει του άρθρου 202 του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα και το πρόσωπο το οποίο υπέβαλε, και μάλιστα με αναφορά ανακριβούς ονομασίας/εμπορικής ονομασίας, τη συνοπτική διασάφηση ή τη διασάφηση για την υπαγωγή σε τελωνειακό καθεστώς μπορεί να θεωρηθεί ως οφειλέτης τελωνειακής οφειλής μόνο στο μέτρο που μπορεί να χαρακτηριστεί ως οφειλέτης κατά την έννοια του άρθρου 202, παράγραφος 3, του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 13 Μαΐου 2003

(Υπόθεση C-200/03)

(2003/C 158/24)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Denis Martin και Miguel França, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Μαΐου 2003 προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/99/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1993, σχετικά με τα πρόσδετα μέτρα που αφορούν τον επίσημο έλεγχο των τροφίμων⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτήν·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία συμμορφώσεως προς την οδηγία έληγε την 1η Νοεμβρίου 1998.

⁽¹⁾ ΕΕ L 290 της 24.11.1993, σ. 14.